

Mint minden tanévben, így az idén is a 4. osztályosok adták az iskolai karácsonyi műsort. Úgy gondoltuk, hogy most egy kicsit más módon, a finom ízek és illatok felől közelítjük meg ezt a gyönyörű ünnepet.

A hangulatot fokozva, már az előadás előtt fahéj, szegfűszeg és narancs illatú mécseseket gyújtottunk, így vártuk vendégeinket. Először a Tóvárosi és a Hosszúsétatéri Óvoda kicsinyeinek, majd iskolánk diákjainak és meghívott vendégeinknek adtuk elő műsorunkat.

Szabó Gyula méltóságtejes szavalata után (Ady Endre: Karácsony) elevenedett meg az élőkép. A vásári forgatagban az édesanya almát vett, majd a jelenet végén a családtagok ezt úgy osztották el, hogy mindenkinek jusson belőle. Tudjátok, ez a népszokás a család összetartozását jelképezi. Úgy tartják, hogy akik karácsonykor együtt megesznek egy almát, azok egészségesek maradnak és jövőre is együtt lesznek.

Ezután kezdődött a színpadon a karácsonyi készülődés, sütemények sütése. A kiskukták segítettek anyának diót törni, mákot őrölni, habot keverni. A megelevenedett hólabdák és hókiflik pedig táncra perdültek örömben. Az énekkarosok is azt kérdezték: „Kisült-e már a kalácsom?”

Örömmel mondhatjuk, hogy: Igen! Amíg Máté Weöres Sándor: Téli nyalánkságok című versét szavalta a színpadon, addig a jelenet szereplői már igaziból meg is kóstolhatták az elkészült karácsonyi süteményt. Nagyon irigyeltük őket!

Ám ekkor jött az igazi meglepetés. Kati néni bejelentette, hogy a valóságban is megsültek a hókiflik, és minden osztályból egy képviselő átveheti azt a vásári árusoktól. Így aztán nemcsak szagolgatni és nézni lehetett, hanem megkóstolni is. Köszönjük szépen!

Mi nagyon jól éreztük magunkat a próbák alatt, Ti pedig reméljük, hogy a műsor alatt!

4. évfolyam tanulói

[KÉPEK](#)